

Vänlighet till jul

"De kan få min lunch", sa hon.

Diana Evelyn Nielson
(Baserad på verkliga händelser)

Det här hände i Japan.

Akari hjälpte sin lillasyster Miori att ta fram julkrubban. Hon älskade att göra sig redo för julen.

Jesusbarnet sträckte sig upp från krubban med ett leende på läpparna. Akari log också. Det fick henne att tänka på hur mycket Jesus älskade henne. Många människor i Japan firade inte Jesus Kristus födelse som Akaris familj gjorde. Men de gav ändå gåvor och tillbringade tid med familjen runt julen.

Pappas telefon ringde. Han svarade och pratade en stund. "Tack för påminnelsen", sa han. "Vi ses på juldagsmorgonen." Han lade på telefonen.

"Ska du gå på tjänandeprojektet?" frågade Akari.

"Ja, det ska jag", sa pappa. "Jag ska åka till Tokyo för att ge mat till människor som inte har något hem. Några från vår församling hjälper till varje år."

"Får jag följa med den här gången?" frågade Akari.

"Javisst!" sa pappa. "Miori kan också följa med."

På juldagsmorgonen vaknade Akaris familj tidigt för att öppna julklapparna. Akari älskade sin julklapp! Hon såg fram emot att få leka med den senare.

Mamma packade lunch till alla och kramade om dem och sa hej då. Sedan klev Akari, pappa och Miori på tåget.

När tåget kom till Tokyo tog pappa Akari och Miori till en park med många tält och människor.

"Det här är de människor vi är här för att tjäna", sa pappa. "De har inte mycket, och att ha mat till jul blir till välsignelse för dem."

En grupp ställde fram brödrullar, nudelskålar och efterrätter på borden. Akari såg några barn i hennes ålder som också hjälpte till.

"Är alla dessa människor från vår kyrka?" frågade Akari pappa.

"Inte alla", sa pappa. "Är det inte så härligt att så många vill hjälpa till?"

Akari, Miori och pappa lade mat i lådor. Sedan hjälpte de till att ge lådorna till personerna i kön. "God jul", sa Akari till varje person.

Snart var alla lådor slut. Men det stod fortfarande människor i kö och väntade på mat!

Pappa rynkade pannan. "Jag antar att det inte finns tillräckligt med mat." Han vände sig till människorna som stod och väntade. "Jag är ledsen. Vi har slut på mat."

Akari ville inte att de människorna skulle vara utan mat. Fanns det något hon kunde göra?

"De kan få min lunch", sa hon.

"Bra idé!" sa pappa.

"Vi kan alla dela med oss av vår lunch."

De andra hjälparna nickade. De tog fram luncherna som de hade tagit med sig till sig själva. Alla i kön fick lite mat!

Akari var lite hungrig, men det var okej. Människorna i parken behövde maten mer än hon.

"Jag är stolt över dig", sa pappa på tågresan hem. "Det var snällt av dig att dela med dig av maten."

"Det är vad Jesus skulle göra", sa Akari.

Akari kände sig varm och glad under resten av dagen. Och inte bara för att det var jul! Hon var glad att hon kunde dela med sig av Frälsarens kärlek. ●

Vad gjorde Akari för att vara som Jesus?

ILLUSTRATION: AMANDA YOSHIDA